

ת"פ 42671/07/20 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון נגד מג'די עביד, באמצעות הסנגוריה הציבורית

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 42671-07-20 מדינת ישראל נ' עביד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל
שלוחת תביעות נצרת צפון ב"כ גב' מורן
שלום, מתמחה

המאשימה

נגד
מג'די עביד (עציר) באמצעות הסנגוריה
הציבורית ב"כ עוה"ד תמים שהאב

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר ייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

הערכים החברתיים הנפגעים מכניסה לישראל שלא כחוק הם בטחון המדינה ותושביה (ת"פ (מחוזי חי') 36328-09-15
מדינת ישראל נ' מלחם, פס' 14 (18.2.2016)) וריבונות המדינה (ת"פ (מחוזי ים) 49845-01-14 **מדינת ישראל נ' רשק**, פס' 14 (11.12.2014)).

ב. מידת הפגיעה בערך החברתי הנפגע

עמוד 1

אין בכתב האישום המתוקן נתונים המצביעים על חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה בענייננו. נטען בו כי הנאשם שהה בתחנת האוטובוס המרכזית בעפולה בשעה 07:47 ללא היתר כדין. הסנגור הנכבד טוען כי הנאשם נכנס לישראל לצורך פרנסה, וכך מסר הנאשם בחקירתו במשטרה (נ/1). ב-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) נקבע כי כאשר מדובר בעבירת שב"ח לצורך פרנסה, הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים קטנה יחסית (ענין **אלהרוש**, פס' 18).

מתחם העונש ההולם

בענין **אלהרוש** עמד בית המשפט העליון על כך שמשמעות תיקון 113 היא יצירת הבניה בשיקול הדעת ואחידות בענישה, תוך שמירת עיקרון אינדיבידואליות בה ו"עם זאת, בית משפט זה גם הכיר בכך שעם הזמן יוצר קורפוס של מתחמי עונש הולמים בנסיבות מסוימות" (שם, פס' 16). ובענין **אלהרוש** אכן נקבע מתחם עונש הולם לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין. באת כוח המאשימה טענה בפני כי הלכת **אלהרוש** אינה חלה על ענייננו כי לנאשם הרשעה קודמת בגין כניסה לישראל שלא כדין. טענה זו, אינה נכונה. הלכת **הלהרוש** מתייחסת מפורשות למצב שבו לנאשם בכניסה לישראל שלא כדין הרשעה קודמת. נקבע בה, כי מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, עומד על עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל, ובנוסף לכך קנס שנע בין 0 ₪ לבין 2,000 ₪. עוד נקבע שם, כי אם לנאשם עבר פלילי, ובכלל זה עבירת שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם", שכן מדובר בנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה (שם, פס' 31).

עוד נקבע בפסק דין **אלהרוש**, כי -

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון" (פס' 65).

2. גזירת העונש של הנאשם:

א. **נסיבות ביצוע העבירה** - בענין הנזק שהיה עלול להיגרם מן העבירה, המאשימה לא טענה לנסיבות המוסיפות חומרה לעצם הכניסה לישראל שלא כדין בענייננו (כגון כניסה לצורך ביצוע עבירה אחרת וכיוצ"ב). הנאשם כאמור טען במשטרה כי נכנס לישראל לצורך פרנסה, וכי היה לו בעבר היתר, אולם עקב משבר הקורונה ההיתר לא חודש (נ/1). הסנגור טען שלא עולה מכתב האישום המתוקן כי הנאשם שהה בישראל שלא כדין לזמן שאינו קצר.

ב. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. **פגיעת העונש בנאשם** - נטען כי לנאשם שלושה ילדים, וכי חג אלאדחא בפתח.
 2. **פגיעת העונש במשפחת הנאשם** - ראו לעיל.
 3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה** - לא נטען בענין זה.
 4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכך שהודה.
 5. **מאמצים לתיקון תוצאות העבירה** - לא רלוונטי.
 6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא)** - הנאשם שיתף פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה.
 7. **התנהגות חיובית** - לא נטען לענין זה.
 8. **נסיבות חיים קשות** - ראו לעיל.
 9. **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - לא נטען לענין זה.
 10. **חלופת הזמן מעת ביצוע העבירה** - לא חריג.
 11. **עבר פלילי או העדרו** - לנאשם הרשעה אחת קודמת, בגין כניסה לישראל שלא כדין (ת/1).
- ג. **שיקום; הגנה על שלום הציבור** - לא מצאתי שיש בשיקולים אלה כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.
- ד. **הרתעת היחיד; הרתעת הציבור** - לא נטען כי במקרה שבפני נסיבות המצריכות הרתעה מעבר להרתעה הנדרשת באופן כללי מהעבירה מושא עניינו.
- ה. **נסיבות נוספות** - הסנגור טען כי יש מקום להתחשב באינטרס בדבר דילול אוכלוסיית בתי הכלא נוכח התפשטות נגיף הקורונה. הסנגור הנכבד הפנה למספר גזרי דין של בתי משפט שלום בהם שיקול זה נלקח בחשבון (ראו ת"פ (עכו) 11567-03-20 **מדינת ישראל נ' זכארה (עציר)** (15.3.2020), שם מדובר היה בנאשם הסובל ממחלות; ת"פ (שלום חי) 25933-05-20 **מדינת ישראל נ' דראגמה (עציר)** (20.5.2020); ראו והשוו פסק הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים, בערעור על גזר דין בו הוטל מאסר בגין עבירות רישום כוזב במסמכי תאגיד וגניבה ממעביד, ב-עפ"ג (י-ם) 35524-02-20 **דאדו נ' מדינת ישראל**, פס' 6 (28.6.2020), בו נקבע כי מגיפת הקורונה אינה מהווה גורם להקלה בעונש בנסיבותיו של אותו תיק, אשר נקבע בחלקו התחתון של מתחם הענישה. אציין עוד בהקשר נגיף הקורונה, מבלי להקל ראש, כי בעניינו מדובר בנאשם בן 36, אשר לא טען בטיעונים לעונש לבעיות רפואיות (ובדבר הנאשם ציין שיש לו בעיות רפואיות מבלי לפרט ומבלי שבא כוחו הגיש אסמכתאות כלשהן בענין).
- ו. המאשימה מבקשת להפעיל את המאסר על תנאי (שבועיים מאסר על תנאי) התלוי ועומד נגד הנאשם, בגין הרשעתו

בחודש פברואר שנה זו בכניסה לישראל שלא כדין. הסנגור עותר להארכת התנאי (לפי סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977). הוא הפנה לפסיקה בה הוארך התנאי חלף הפעלת המאסר על תנאי בתיקי כניסה לישראל שלא כחוק. חלק מפסיקה זו עוסקת בנסיבות מיוחדות שאינן מתקיימות בעניינו של הנאשם שבפני (נאשם שהיה צריך לממן תרופות לאמו חולת הסרטן, ת"פ (חדרה) 11278-06-20 **מדינת ישראל נ' עלאונה (עציר)** (10.6.2020); נאשם שנאלץ, בנוסף לפרנסת משפחתו, לפרנס גם את משפחת אחיו לאחר שהאח עבר תאונת דרכים, ת"פ (חדרה) 955-06-20 **מדינת ישראל נ' קוט (עציר)** (10.6.2020); נאשם, שבעשרים החודשים שחלפו מאז העבירה ועד לגזר הדין, שונו נסיבות תעסוקתו והחל לעבוד בתחומי הרשות הפלסטינית ולא נכנס יותר לישראל, עפ"ג (מרכז) 7844-09-17 **מדינת ישראל נ' סולימאן** (19.11.2017); נאשם שמאז ביצוע העבירה עובד במפעל בתחומי הרשות הפלסטינית, ת"פ (כ"ס) 2408/09 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר סבא נ' בן חאתם (11.1.2011)**; נאשם שבעיותיהם הבריאותיות והנפשיות של ילדיו גובו בחוות דעת, ב-רע"פ 3242/13 **ג'ראדאת נ' מדינת ישראל** (9.12.2014); נאשם הלוקה בגופו, ת"פ (שלום תל אביב) 13114-11-09 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (12.10.2010); ונאשם בגיר צעיר (ותוך והוספת קנס), ת"פ (רחובות) 52009-12-17 **מ"י נ' אבו עיד** (26.2.2018).

הסנגור הפנה גם ל-ת"פ 25933-05-20 **מדינת ישראל נ' דראגמה (עציר)** (20.5.2020) בו הוארך התנאי לנאשם שהורשע בשנית בכניסה שלא כדין לישראל, לאור חג מוסלמי (כאשר הוא כבר ריצה 13 מתוך 14 הימים שביקשה המאשימה להטיל עליו) ולאור התפשטות מגפת הקורונה; ול-ת"פ (עכו) 11567-03-20 **מדינת ישראל נ' זכארה (עציר)** 15.3.2020 בו הוארך התנאי לאור החתונה הקרבה של אחי הנאשם ולאור התפשטות נגיף הקורונה. אולם מצאתי כי יש מקום לבכר, על-פני פסקי דין אחרונים אלה של בתי משפט שלום, את פסק הדין ב-עפ"ג (ח'י) 49471-07-19 **מ"י נ' אבו ערה (אסיר)** (23.7.2019), בו התערב הרכב של בית המשפט המחוזי בחיפה בהארכת התנאי בנוגע לשלושה חודשי מאסר על תנאי שהוטלו בגין עבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט המחוזי בחיפה הפעיל את המאסר על תנאי גם לנוכח טענת הנאשם שם בענין מחלת אמו או ובענין חתונתו הקרבה (אם כי בדעת רוב נקבע כי תחילת ריצוי העונש תחל לאחר החתונה). יצוין כי באותו פסק דין לא פורטו נסיבות לחומרה בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה (כגון כניסה לישראל לשם ביצוע עבירה אחרת או כיוצ"ב).

הסנגור הפנה ל-רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מ"י** (9.12.2014) כרלוונטית לעניינו; אולם אין הדבר דומה לרעיה. בענין **חמיס** נדון עניינו של נאשם, שבתיק קודם הורשע לא רק בכניסה לישראל שלא כדין אלא גם בעבירות חמורות יותר ובית המשפט השלום הטיל עליו 10 חודשי מאסר על תנאי, כאשר התנאי היה אי-ביצוע עבירה מבין כל העבירות הללו, מבלי שהבחין ביניהם. הנאשם שם עבר שוב את עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק בלבד, ובית המשפט העליון החליט שאין מקום להפעיל את 10 חודשי מאסר על תנאי, שהוטלו גם בגין עבירות חמורות יותר ללא הבחנה בין העבירות, בגין כך שהוא עבר שוב רק את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין. אלו אינן נסיבות עניינו: בעניינו מדובר בשבועיים מאסר על תנאי, ואלו ממילא לא נקבעו לעבירות נוספות לעבירת כניסה לישראל כדין. ראו גם ת"פ (נת') 5386-02-18 **מ"י נ' אלמטור (עציר)** (27.2.2018) אליו הפנה הסנגור, המהווה יישום של הלכת **חמיס** שכאמור אינה רלוונטית לנסיבותינו אנו.

הסנגור טען כי עלה מהריאיון שהוא ערך לנאשם כי הנאשם לא ידע שמוטל עליו מאסר על תנאי. לטענתו עולה מעיון בחומר החקירה כי מי שחקר אותו לא היה דובר ערבית; אולם הוא לא הגיש כל מסמך בענין זה מהחקירה בתיק הקודם (הוא הגיש את הודעת הנאשם בתיק זה (נ/1), אולם מצוין בה כי אותה חקירה תורגמה לו לשפה הערבית).

לטענת הסנגור, למרות שעולה מהפרוטוקול בתיק הקודם, שבו הוטל המאסר על תנאי, כי הנאשם נכח בבית המשפט, הנאשם מסר לו שמעולם לא היה בבית המשפט. לטענת הסנגור סביר שמה שאירע הוא שהנאשם לא עמד בקריטריונים להעמדה לדין באותו תיק ולכן הוא הורחק באותו יום, ולא ידוע אם הנאשם עמד אז בקריטריונים להעמדה לדין. אני דוחה את הטענות לפיהן הנאשם לא נכח בבית המשפט עת הוטל עליו מאסר על תנאי. המאשימה הגישה את כתב האישום והפרוטוקול מהתיק הפלילי הקודם (ת/2). בפרוטוקול הדיון בו הורשע הנאשם ונגזר עליו בין היתר מאסר על תנאי, רשום שהוא הובא בידי שב"ס. אף רשום בפרוטוקול, לקראת גזר הדין, "הנאשם, בדבריו האחרון: אין לי מה להוסיף". זו הראיה שבפני, ואין בפני אפילו עדות של הנאשם במסגרת ראיות לעונש בענין העדרו הנוטען מאותו דיון. ועוד: הנאשם אף לא פנה, נוכח טענות חמורות אלה לפיהן הוא כלל לא נכח בבית המשפט בתיק הקודם (בנוסף לטענות שאולי הנאשם לא עמד אז בקריטריונים להעמדה לדין בגין כניסה לישראל שלא כדין), בבקשה לארכה להגשת ערעור בתיק הקודם.

לאור כל האמור, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 26 ימי מאסר, בניכוי הימים בגינם היה הנאשם עצור בתיק זה (מיום 19.7.2020).

ב. הנני מפעיל את שבועיים המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם ב-ת"פ 24079-02-20 מ"י נ' עביד (10.2.2020), במצטבר למאסר בפועל בסעיף א' לעיל.

ג. 60 ימי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שהנאשם ימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 במשך שנתיים.

ד. התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים. אם לא יתחייב, ייאסר במשך 30 יום או עד שיתחייב, לפי מוקדם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' אב תש"פ, 26 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט